

[...]

30.212/A/II/PF

[...]

Betreft: klacht tegen de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening.

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 4 maart 1999 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht tegen de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening wegens het sturen van Nederlandstalige facturen aan Franstalige inwoners van Voeren, in casu de heer [...], mevrouw weduwe [...] en [...], terwijl hun taalaanhorigheid wel degelijk bekend was.

*

* *

Op haar vraag om inlichtingen terzake, hebt u de VCT meegedeeld wat volgt:

“De door de directie Limburg gehanteerde werkwijze is conform de bepalingen van de omzendbrief VR 98/29 van minister-president L. Van den Brande, waarin wordt gewezen op het feit dat voor de VMW, als Vlaamse Openbare Instelling, dezelfde regeling voor het taalgebruik geldt als voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Minister L. Van den Brande, benadrukt in zijn omzendbrief dat de taalfaciliteiten géén repetitief karakter hebben. M.a.w. de particulier dient steeds opnieuw het door hem gewenste taalregime aan te vragen.”

*

* *

Betaalbiljetten vormen betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Met toepassing van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, is, m.b.t. de gemeenten met een speciale regeling, op de diensten waarvan de werkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, de taalregeling van toepassing die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Volgens artikel 12, § 3, van de SWT, wenden de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen, het Nederlands of het Frans, waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

In het onderhavige geval was de taalaanhorigheid van de klagers de diensten van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening te Hasselt wel degelijk bekend, aangezien de in het Nederlands gestelde kaart voor opname van de meterstanden die bij afwezigheid van de klagers was achtergelaten, werd teruggestuurd met de vermelding “en français, S.V.P.”. Achteraf werden in het Frans gestelde kaarten voor opname van de meterstanden toegestuurd, hetgeen niet het geval was voor de facturen.

Bijgevolg is de VCT, met 2 stemmen en één onthouding van de Nederlandse afdeling en vijf stemmen van de Franse afdeling, van oordeel dat de klacht ontvankelijk en gegrond is.

Overeenkomstig artikel 61, § 1, 2de lid, van de SWT, verzoekt de VCT u haar mee te delen welk gevolg aan dit advies zal worden gegeven.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer L. VAN DEN BOSSCHE, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, en aan de klagers.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

[...]